

A DOKUMENTÁCIÓS MUNKAVÉDELMI SZOLGÁLATÁBAN.

/Hozzászólás dr. Teszársz Gézának a Tá jékoztató

1957. évi III. számában közzétett

hasonló című cikkéhez./

A műszaki munkavédelem, a biztonsági technika kétségtelenül fontosságban semmi más mögé nem sorolható, de általában nem fontosságának megfelelően becsült és művelt területe a műszaki tudományoknak. Ezért üdvözlöm sok társammal együtt - akik ennek a területnek vagyunk dolgozói - örömmel a címben említett cikket, és tartom szükségesnek a hozzászólást, nehogy az ott felvetett értékes gondolatok megfelelő visszhang hiányában, a területet közvetlenül nem ismerők tájékoztatatlansága következtében elsikkadjanak.

Műszaki dokumentációra a biztonsági technika területén feltétlenül szükség van, mégpedig olyan műszaki dokumentációra, ahol a munkaterületünkbe vágó közlemények nincsenek elrejtve a legkülönbözőbb szakmák dokumentációs anyagába, mert ellenkező esetben kevesen vállalkoznak a dokumentációk utáni nyomozásra, mint azt a jelenlegi helyzet is bizonyítja. Ez a magyarázata annak, hogy a szakma dolgozói - eltekintve a nagy horderejű dolgoktól - nemcsak a külföldi, de sokszor még a háza - más üzemekben, vagy intézeteknél elért - eredményeket sem ismerik. Nem egyszer kaptam már pl. tapasztalatcserére küldött ujitásként olyan megoldást, amelyet mi, mint korszerűtlent már régen megfelelőbbel cseréltünk ki. Ennek káros volta vitathatatlan: egyrészt egyes üzemekben olyan balesetveszélyek szedik feleslegesen áldozataikat, melyek más üzemekben korszerű, jó berendezésekkel már ki vannak küszöbölve, másrészt műszaki embereink, ujitóink olyan problémák megoldására szentelik alkotó készségüket és anyagi eszközeiket, melyet mások már megoldottak.

E probléma megoldására sem felsőbb munkavédelmi szerveink, sem egyetlen szakfolyóiratunk önmagukban nem képesek,

bár az erre való törekvés nem hiányzik. Gondoljunk azonban arra, hogy pl. egy gépgyári biztonságtechnikai szakembert nemcsak saját szakterületéről érdekelnek munkavédelmi közlemények, hanem az anyagmozgatás, elektromosság, vegyészet, magasépítés, faipar stb. területéről is, hiszen mindezek kapcsolódnak munkájához. Ekkora terület teljes bel- és külföldi szakirodalmát figyelemmel kísérni "ugy mellékesen, egyéb feladatai mellett" egyetlen szerv sem képes, ehhez külön erre hivatott, a megfelelő adottsággal rendelkező, a szakirodalmat hivatalból figyelemmel kísérő szerv kell, ilyen pedig egyetlen van, az "Országos Műszaki Könyvtár". A feldolgozott anyagot azután - mint Teszársz dr. is kilátásba helyezte említett cikkében - a Munkavédelem c. szaklapban, vagy annak mellékleteként kellene terjeszteni.

Az üzemi munkavédelmi dolgozókkal kapcsolatban lehet néha azt a véleményt hallani, hogy nem alkotó műszaki emberek, inkább felügyeleti, mint tervezési feladatokkal foglalkoznak, nem is igénylik a szélesebbkörű műszaki tájékoztatást. Ez az állítás, ha ma még nem is teljesen alaptalan, csak részben általánosítható, hiszen éppen a szakirodalommal való nem megfelelő ellátottságunk következtében, ami műszaki munkavédelmi berendezés van Magyarországon, az többnyire a magyar munkavédelmi szakemberek alkotása. És bátran állíthatjuk, hogy legalábbis nagyüzemeink nincsenek lényegesen elmaradva biztonsági technika terén akármelyik külföldi nagyüzemhez képest. Vannak tehát alkotó biztonságtechnikai szakemberek mind üzemekben, mind tervező és kutató intézetekben, akiknek nagy segítséget jelentene munkájukban a műszaki munkavédelmi dokumentáció. De ha vannak is ma még biztonságtechnikai munkakörben dolgozók, akik a kívánatosnál kevésbé veszik ki részüket az alkotó munkából, ezen éppen azzal segíthetünk, ha mindazt, ami fejlődésünket elősegíti, minél könnyebben elérhetővé tesszük számukra. A dokumentáció tehát véleményem szerint a biztonságtechnikai dolgozók minden rétege számára szükséges. Enélkül lehet esetleg magasszintű munka a Munkavédelmi Tudományos Kutatóintézetben, de nem képzelhető el a biztonságtechnikai munka általános színvonalának megfelelő és mindenképpen kívánatos emelkedése.

Ne felejtsük el, hogy üzeink berendezése, technológiája szinte napról-napra fejlődik, akorszerűbb gyártás, bonyolultabb berendezés mindig magasabb műszaki színvonalat kíván a munkavédelem dolgozóitól, elkerülhetetlen tehát mindig fokozódó lemaradásuk, ha magukra hagyjuk őket és nem segítjük elő műszaki fejlődésüket. Ezen a téren pedig engedményt tenni nem szabad, miután a számunkra legértékesebből, a dolgozók életének, testi épségének, egészségének megvédéséről van szó.

Összefoglalva az eddig elmondottakat, azt tartanám helyesnek, hogy létesítsen kapcsolatát egymással az Országos Műszaki Könyvtár és a Munkavédelmi Tudományos Kutatóintézet, és osztozzanak meg a feladaton. A dokumentációt rendszeres időközönként a "Munkavédelem" c. lapban tegyék közzé, mely a munkavédelem terén dolgozóknak általános és közismert szakfolyóirata. Így viszonylag kis áldozattal lehetővé válna a bel- és külföldi eredmények közkinccsé tétele a biztonságtechnika terén is, és a "Munkavédelem" c. lap is a jelenlegi lehetőségeinél sokkal átfogóbb feladatot láthatna el munkavédelmünk fejlesztésében.

Szentirmai Péter

- x - x - x - x

M Ű S Z A K I E S E M É N Y N A P T Á R

Julius

5. 50 éve /1908/ halt meg Than Károly vegyész, az első magyar vegyészeti szaklap megalapítója, az első korszerű magyar kémiai intézet megszervezője.
8. 120 éve /1838/ született Ferdinand von Zeppelin, a róla elnevezett léghajó német feltalálója /Schwarz Dávid magyar feltaláló szabadalmát vásárolta meg./
9. 80 éve /1878/ halt meg Skalnicsky Antal építész, műegyetemi tanár, az első építész akadémikus. /Egyetemi könyvtár, Nemzeti Színház homlokzat, stb./
12. 140 éve /1818/ halt meg J.P.Kulibin orosz feltaláló, Lomonoszov utóda, számos találmány megalkotója.
21. 140 éve /1818/ indult első próbautjára Bernhard Antal "pécsi polgár" első gőzhajója.
25. 110 éve /1848/ született Eötvös Loránt világhírű magyar fizikus a róla elnevezett torziós inga megalkotója.